

Men det ændrer jo ikke ved, at vores holdninger jo ikke er det, som er gældende, for det er lokalnævnene, der tager stilling til det. Det er dem, der har ansvaret, og det er uafhængigt af, hvilken holdning jeg og mit parti privat deler.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, det kunne være interessant lige at se, hvad der er sket i Folketinget de sidste 3-4 måneder i forbindelse med den sag, vi drøfter her. Jeg har været lidt nede i arkiverne og se.

Den 10. november 2000 drøftede Folketinget emnet under en forespørgsdebat, hvor der blev fremsat et forslag til konkret vedtagelse. Det blev ganske vist kun støttet af Kristeligt Folkeparti, Dansk Folkeparti og dagens forslagsstiller.

Men 5 dage senere havde CD også et forslag her i Folketinget, som kom ind på nogenlunde de samme emner, som vi nu drøfter her i dag. Så må man jo formode, at der i hvert fald er mindst et parti mere, der står bag.

Og for at det ikke skal være helt ved siden af, så var socialministeren, der trods alt har et vist ansvar for vores børn og unge, i Folketingets spørgetime den 21. november 2000, og så vidt jeg husker, var socialministeren meget optaget af netop de her problemstillinger. Så jeg ved ikke, om regeringen er hundrede procent enig i den her sag, og det er trods alt, når alt kommer til alt, socialministeren, der står med et overordnet ansvar for vores børn og unge.

Jeg synes ikke, man skal være så afvisende over for det her forslag, som mange tilsyneladende har været. Man påberåber sig hele tiden, at alt er, som det skal være, og at man bare kan gribe ind, og at man kan dit og man kan dat.

Jeg tror, at der i brede dele af befolkningen – det er trods alt dem, vi repræsenterer – er en skepsis over for meget af det, der vises for børn og unge. Derfor synes jeg, at et flertal her i Folketinget bør se det, evt. med kulturministeren i spidsen. Hun kunne kalde alle ordførerne ind og så se på, om der måske var nogle ting, vi kunne rette i de her ting, for netop lige præcis på det område, hvor det drejer sig om vore børn og unge, synes jeg, at det er utrolig vigtigt, at et bredt flertal i Folketinget står bag de foranstaltninger, der skal foretages.

Noget skal der i hvert fald ske, og det burde kulturministeren nok også gå ind i sit lønkammer og erkende – og så stå i spidsen for at ændre tingenes tilstand.

Helge Bo Jensen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget af flere forskellige grunde. For det første er vi imod censur også i denne her sammenhæng. Staten skal ikke kontrollere, hvad folk ser. Vi vil ikke have en statslig censurkomité, og hvem skulle f.eks. også definere, hvad der er porno?

Kvaliteten af det, der sendes på tv, skal og bør naturligvis diskuteres løbende som en vigtig del af den offentlige debat, men det er vigtigt, at det ikke er et statsligt organ eller en justitsminister eller en kulturminister, der skal foretage afgørelser i den forbindelse.

For det andet er vi imod det samfundssyn, som vi aner bag forslaget. Vi ønsker ikke at gå tilbage til et snerpet, hyklerisk og sexforskrækket samfund, som man kan læse mellem linjerne at forslagsstilleren måske gerne så tilbage – før 1969 i hvert fald.

For det tredje kunne man jo diskutere, hvor alvorligt det problem er, vi står over for. Hvad er problemet i, at nogle, måske kun en enkelt tv-kanal, sender porno efter kl. 24?

Jeg finder ikke, at det er dokumenteret fra forslagsstillerens side, og jeg har heller ikke hørt om det andre steder, at det skulle være særlig skadeligt i forhold til f.eks. voldelige film, altså at det skulle have en særlig skadelig virkning at sende de her udsendelser, uanset hvad man i øvrigt måtte mene om dem.

Noget andet er så, som der refereres til i forslaget, at tv-kanaler betragtes som en del af det offentlige rum, men er det nu helt rigtig? Jeg ved ikke, hvordan det er med hr. Frank Dahlgaaards fjernsynsapparat, men på vores derhjemme er der nu en tænd/sluk-knap, og vi har såmænd også en fjernbetjening. Det tror jeg også de fleste andre apparater har, så man har mulighed for at komme væk fra kanaler og udsendelser, man ikke gider eller ikke vil se på.

Så vi synes, det er problematisk bare at betragte det som en del af det offentlige rum. Det er nogle bevidste valg, som man må foretage.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (UP):

Enhedslistens ordfører siger, at det ikke er dokumenteret, at det skulle være skadeligt for børn og unge at se pornografi. Det mener jeg jo det er.

I andet afsnit i bemærkningerne til mit forslag har jeg skrevet om det. Jeg har godt nok ikke henvist til undersøgelser, men jeg troede, at man læste aviser. I denne her sag har det jo været